

вия управителъ на Народния театъръ, Никола Балабановъ, повишили заплатата му, но пакъ продължава да бжде сътрудникъ. Едва презъ месецъ августъ 1929 година, за директоръ на театъра е билъ назначенъ Владимиръ Василевъ, заплатата на Богомилъ Андреевъ е била повишена на 4000 лева и му е било дадено заслуженото звание — артистъ.

Дотогава Богомилъ Андреевъ, като сътрудникъ, е игралъ все малки роли. Отъ следната година той е заработилъ надъ роли, които затвърдиха името му на артистъ. Минаха години. Въ всѣка роля публиката чувствуваше, какъ постепенно растѣше характерниятъ артистъ. И презъ последнитѣ две години, когато Кръстю Сарафовъ не бѣ въ театъра, цѣлиятъ неговъ тежъкъ репертоаръ легна върху плещитѣ на Богомилъ Андреева. Отведнажъ Андреевъ изпъкна като внушителна театрална фигура. На сцената на Народния театъръ той можа да разгърне творческитѣ си възможности и да покаже какво ценно дарование крие въ себе си.

Но тъкмо когато Богомилъ Андреевъ бѣше въ разцвѣта на своитѣ сили — и вече като утвърденъ талантъ, можеше да печели нови победи на сцената, смъртта го изненада и внезапно грабна отъ насъ. На 26 май 1939 г. Богомилъ Андреевъ неочаквано се прости съ сцената и съ живота.